

PARAULA DE VIDA

Novembre 2026

«Tingueu confiança: jo he vençut el món» (Jn 16,33).

Reconeguem-ho: en el context històric en què vivim i del qual rebem notícies cada dia més alarmants, aquesta Paraula de Vida ens pot semblar gairebé "fora de lloc". Tot ens empeny al desànim, atrapats entre la inseguretat de situacions que ens superen i unes expectatives de rendiment que ens condicionen.

És precisament en un context semblant que ens parla l'Evangelí de Joan: els apòstols són al voltant de Jesús durant l'últim sopar. En aquesta escena s'alternen dramàticament la fraternitat i la traïció, el lliurament d'un mateix i la foscor del mal. Jesús els adreça el seu darrer discurs per preparar-los per a la prova de la passió, però els assegura que tornarà. Ell mateix els adverteix: "al món" podran veure's sacsejats per tempestes i decepcions, però en Ell sempre trobaran la pau i la plenitud de vida.

Les seves paraules són una promesa que infon esperança:

«Tingueu confiança: jo he vençut el món».

Si les circumstàncies externes i les nostres fragilitats ens fan por i ens fan patir, Jesús ens convida a confiar en Ell, a reconèixer els signes de la seva presència en la nostra vida també avui, per tenir una mirada nova sobre la realitat.

Escriu Chiara Lubich: «Si hi ha una realitat misteriosa en la nostra vida, és el patiment. [...] Fins i tot les persones que ens estimen i que tenim amb nosaltres, sovint són incapaces d'ajudar-nos a trobar-hi una solució; però de vegades n'hi ha prou que algú ens faci costat i ens sigui a prop, encara que sigui en silenci. Això és el que ha fet Jesús: acostar-se a cada home, a cada dona, fins a compartir-ho tot amb nosaltres. Més encara: ha assumit el nostre patiment i s'ha fet seva la nostra sofrència, fins al punt de cridar: "Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?" (Mt 27,46) [...] Tot patiment físic, moral o espiritual, em recorda a Ell, és una presència seva, un rostre seu. Puc dir: "En aquest sofriment t'estimo a tu, Jesús abandonat. Ets tu qui, fent teu el meu patiment, vens a visitar-me. I per això et vull, t'abraço!". Si després procurem estimar, respondre a la seva gràcia, desitjar el que Déu vol de nosaltres en el moment que segueix, viure la nostra vida per Ell, experimentem que, la majoria de les vegades, el patiment desapareix. I això és perquè l'amor crida els dons de l'Esperit: joia, llum, pau»¹.

«Tingueu confiança: jo he vençut el món».

Fins i tot en els moments de foscor, deixem que sigui Ell mateix qui venci en nosaltres el mal amb el bé, superi la temptació de tancar el cor, es faci pròxim als nostres germans, servint-los amb amor tant en les petites accions quotidianes com en el compromís social a favor del bé comú.

¹ C. Lubich, *Paraula de Vida* / març 2005: *Palabras de Vida*/2 (1991-2006), Ciudad Nueva 2026.

L'amor recíproc dins la comunitat també dona testimoni de la proximitat del Senyor i ens encoratja. Aquesta és l'experiència viscuda pel jove Javier, de la República Dominicana:

«Vaig anar a visitar el meu cosí i em vaig enfilem a un mur del pati, però el mur es va esfondrar damunt meu i em va aixafar la cama dreta. A l'hospital vaig dir als meus pares que no podia suportar el dolor. El meu pare em va dir suaument: "És com compartir el sofriment de Jesús: intenta abraçar-lo". Quan em vaig despertar, em vaig adonar que la meua cama ja no hi era. Al principi, vaig plorar molt, però a poc a poc vaig sentir una calma interior, confiant que Déu tenia un pla per a mi.

Gràcies a l'amor i al suport dels joves de la nostra comunitat i d'altres persones d'arreu del món, ara tinc una pròtesi provisional i d'aquí a uns mesos en rebré una de definitiva. La vida a casa ha tornat gradualment a la normalitat. Ajudo en les feines de casa, estic a prop de la meua família i fins i tot he aconseguit acabar l'escola amb molt bons resultats. Tothom, la meua família, els meus amics i el personal de l'hospital, han quedat impressionats per la serenitat i l'actitud positiva que he procurat mantenir».

Letizia Magri i l'equip de la Paraula de Vida